

§§ 50 og 51
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 19 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 16.

Ændringsforslag nr. 20 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 4.

§§ 52 og 53
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 21 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 16.

§§ 54-62
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 22 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 16.

§ 63
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 23, § 64, således ændret, og §§ 65 og 66
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 24 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 16.

Ændringsforslag nr. 25
forkastedes, idet 79 stemte for, 83 imod.

§§ 67-80
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 26 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 27 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 16.

§§ 81-84

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 28
vedtoges uden afstemning.

§ 85, således ændret, og §§ 86-92
vedtoges uden afstemning.

§ 93
vedtoges med 83 stemmer mod 62; 17 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 29 om, at § 93 udgår, var dermed forkastet.

§§ 94-98
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) *Anden behandling af lovforslag nr. L 134:*

Forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker m.v. og lov om folkeskolen.

(Fremsat 28/1 83. Første behandling 8/2 83. Betænkning 20/5 83).

Der var stillet 22 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Mette Groes (S):

Socialdemokratiet har sammen med SF stillet ændringsforslag om, at der skal være uddannet personale på bibliotekerne, at mennesker, der er afskåret fra selv at komme på biblioteket, skal have tilbud om at låne bøger, og at der skal være adgang til at låne musik på bibliotekerne.

[Mette Groes]

Regeringen synes, det er tilstrækkeligt, at en ikke-uddannet biblioteksleder udskiftes med en uddannet ved naturlig afgang. Det synes vi ikke. Dels tager det alt for mange år, dels er det en ringe garanti for faglig betjening, fordi den ene uddannede leder kan have mange afdelinger under sig og mange uddannede personer.

De radikale synes, det er nok, hvis der i loven står, at folk, der ikke selv kan komme på biblioteket, bør have biblioteksbetjening, og at der bør være lejlighed til at låne musik på biblioteket. Det synes vi ikke. Med en sådan formulering er der jo ingen som helst sikkerhed for, at det faktisk sker.

De radikale har ofte udtrykt ønske om, at der sikres bibliotekerne visse minimumsstandarder og normer i forbindelse med overgangen fra refusion til bloktilskud. Men deres egne ændringsforslag giver dem ikke en sådan sikkerhed; den kan de kun få ved at stemme for vore.

Vi ved, at de forringede bloktilskud har forårsaget store og ødelæggende besparelser på biblioteksområdet; vi ved, at det er gået ud over personalet, over materialerne, over filialer og bogbusser. Der er brug for, at der skabes regler for, hvordan bibliotekerne skal udvikle sig, og at der skabes værn imod nedskæringer.

Jeg ved, ministeren vil sige, at det er op til kommunerne selv at bestemme, hvordan de vil spare, og at hun ikke vil blande sig i det.

Men det er et ganske falsk selvstyre, man her forærer kommunerne, for på den ene side siger man: værsgo at spare! Og på den anden side: bestem selv! At få en sådan selvbestemmelsesret forærende er en lidt speciel affære.

Ministerens har med en række ændringsforslag foreslået kompetence overført fra biblioteksdirektøren til sig selv, men det ser vi ingen grund til. Biblioteksdirektøren har siden 1920 varetaget disse opgaver, uden at der på noget tidspunkt har været rejst kritik af det, og det synes vi han skal blive ved med.

Må jeg til slut sige, at Kommunernes Landsforening så mindeligt har bedt om, at loven udskydes i 1 år. Det synes jeg ministeren kunne føje Kommunernes Landsforening i. Den må jo bedst vide, hvor stort administrativt besvær loven medfører, hvilken omstillingsproces der er tale om for kommuner-

ne, og hvor vigtigt det er, at intet går i skudermudder på dette område.

Alt i alt er loven altså et sørgeligt kapitel i bibliotekernes historie. Men den ville med accept af socialdemokratiets og SFs ændringsforslag være blevet rigtig udmærket.

Eva Møller (KF):

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne sige, at vi kan stemme for lovforslaget og de af ministeren stillede ændringsforslag, idet vi dog er vidende om, at ændringsforslag nr. 1 vil blive trukket tilbage.

Vi vil i stedet for stemme for ændringsforslag nr. 7. Vi mener, at indholdet i dette forslag – på baggrund af de erfaringer, vi har gjort – bør indgå i selve lovteksten, idet vi herved får præciseret reglerne om bogvalg. Men jeg vil understrege, at ansvaret for materialevalg fortsat påhviler kommunalbestyrelserne.

Vi kan også stemme for ændringsforslag nr. 2, som præciserer bibliotekernes rolle som formidlere af information for offentlige myndigheder og af information om samfundsforhold i øvrigt.

De øvrige ændringsforslag, som vi kan stemme for, betyder i alt væsentligt forenklinger i administrationen, ophævelse af overflødige paragraffer og nogle ændringer i biblioteksdirektørens kompetence, således at kommunerne i større omfang selv bliver ansvarlige for deres biblioteksvæsen.

Det konservative folkeparti mener, at vi med det foreliggende lovforslag og de ændringer, der er foreslået, giver kommunerne mulighed for selv at udfylde nogle rammer, således at den enkelte kommune får det biblioteksvæsen, man ønsker sig, og således at vi i sparetider ikke lægger øgede byrder på kommunerne i form af unødvendige obligationer.

Jeg skal sluttelig bede om, at lovforslaget kommer til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Povl Brøndsted (V):

Vi vil fra venstres side støtte de af ministeren stillede ændringsforslag. Vi synes, det er fornuftigt, at ændringsforslag nr. 1 bliver taget tilbage til fordel for ændringsforslag nr. 7, da det er meget vigtigt for os at få slået folkebibliotekernes formål fast i selve loven

[Povl Brøndsted]

og samtidig få understreget betydningen af kvalitet, alsidighed og aktualitet. Endelig er det også væsentligt, at det i loven klart står, at ved materialevalget skal kriterierne være uden skelen til religiøse, moralske og politiske synspunkter. Det er naturligt og rigtigt, at det står i loven.

I ændringsforslagene flyttes i øvrigt kompetencen på nogle områder fra biblioteksdirektøren til ministeren. Det er en rimelig og naturlig ajourføring, og derfor vil vi også støtte det.

Endelig er der en ting, som jeg tror det er rigtigt at gøre på nuværende tidspunkt med henvisning til de beskæftigelsesforhold, der er for uddannede bibliotekarer. Vi fastslår med forslaget her, at hvis der er uddannede ansøgere til deltidsbibliotekernes stillinger for bibliotekarer, skal disse gå foran ikke-uddannede bibliotekarer. Dermed er altså ikke sagt, at man ikke må bruge folk, der har vist sig at kunne klare opgaven godt og rigtigt, men det er rimeligt, at vi bruger de uddannelser, der er investeret i, for derigennem at forbedre disse bibliotekers vilkår og forhold mest muligt.

Vi vil fra venstres side håbe, at disse ændringsforslag går igennem. Når de er igenem, vil vi også støtte selve lovforslaget.

Ingerlise Koefoed (SF):

De ændringsforslag til kulturministerens forslag til lov om ændring af biblioteksloven, som SF stiller sammen med socialdemokratiet og i enkelte tilfælde det radikale venstre, har så godt som alle sammen til formål at stille nogle klare minimumskrav til kommunernes folkebiblioteker og at gøre bibliotekstilbuddet så ligeligt som muligt alle steder i landet. Vi ønsker, at alle kommuner skal ansætte faguddannede bibliotekarer som ledere af deres biblioteker, at bibliotekerne i lighed med undervisningsinstitutioner skal omfatte andre materialer end bøger og skal kunne tilbyde udlån af musikplader og musikbånd, og at bibliotekerne skal opsøge de børn og voksne, der på grund af handicap eller svagelighed, eller fordi de tilbringer tiden i en institution, ikke selv kan komme på biblioteket.

Vi ønsker desuden, at alle biblioteker skal tilbyde information om lovgivning, om kommunalbestyrelsens arbejde og beslutninger og

om alle de meninger og ideer, som lokale miljøgrupper og beboerforeninger og andre udtrykker. Derudover ønsker vi de vigtige krav til bibliotekernes materialevalg ind i loven, og vi ønsker en obligatorisk biblioteksplanlægning.

Alle disse krav har været med i alle de forslag om ændringer af biblioteksloven, som er udformet, men aldrig gennemført, i tiden fra 1969, da den eksisterende bibliotekslov egentlig skulle have været revideret.

Kulturministerens lovforslag, som det forelå ved førstebehandlingen, er faktisk det eneste forslag, som har været blottet for minimumskrav. Det er og bliver uacceptabelt at lade statsrefusionen til bibliotekerne forsvinde uden nogen bestemmelser om minimumskrav til bibliotekernes virksomhed.

Hvor anstændigt eller uanstændigt ministeren nu vil synes det ville være at pålægge kommunerne forpligtelser i en tid, hvor regeringen gør indhug i bloktilskuddene, ved jeg ikke, men jeg føler i hvert fald, at det er uanstændigt over for de over 50 pct. af de voksne og 70-80 pct. af børnene, der bruger bibliotekerne, hvis man ikke stiller krav, men lader kommunerne gøre, lige hvad de vil, med bibliotekerne, som dog er en kulturinstitution, der er obligatorisk for kommunerne.

Der er en lille smule forbedring i nogle af de forslag, kulturministeren stiller i dag, i forhold til det oprindelige forslag, men der er samtidig et par uklare formuleringer, som jeg beder om at vi kan diskutere imellem anden og tredje behandling, når lovforslaget nu går tilbage til udvalget. Det, jeg gerne vil diskutere og have nærmere oplyst, er ændringsforslag nr. 10 og nr. 15. Ændringsforslag nr. 10 lyder:

»En kommunes forpligtelse kan opfyldes ved overenskomst med en anden kommune om hel eller delvis biblioteksbetjening.«

Det er formuleringen »delvis biblioteksbetjening«, der forekommer uklar. Det kan nemlig læses sådan, at en kommune kan klare hele sin biblioteksforpligtelse ved at betale nabokommunen for f. eks. at betjene et yderområde med bogbus eller ved at overtage kommunens institutionsbiblioteksbetjening o. lign., og det kan vel næppe have været meningen.

Hvad angår det andet ændringsforslag, nr. 15, drejer det sig nok alene om at få rettet en noget kluntet formulering. Men om det reelle

[Ingerlise Koefoed]

indhold i forslaget vil jeg sige, at det i øvrigt også er lidt tosset. Det, der vistnok står, er, at en kommune skal ansætte en faguddannet bibliotekar som leder, når den ikke-faguddannede bibliotekar går af. Det er da meget godt, og det er vigtigt, at man siger det, men det er alligevel den mest mærkværdige planlægning, jeg har hørt om.

Hvis nu f. eks. deltidsbibliotekaren træt af dage eller mæt af biblioteksvæsen går af i morgen, skal kommunen altså straks uden nogen forudgående planlægning ansætte en faguddannet bibliotekar som leder. Hvis derimod han eller hun har lyst til at blive og bliver der en 25 års tid, skal borgerne altså have betjening af en ikke-faguddannet bibliotekar, så længe deltidsbibliotekaren nu ønsker at blive i biblioteksvæsenet. Dette er ikke sagt af ondskabsfuldhed over for deltidsbibliotekarerne, men i undren over, at man kan lave en planlægning alene med udgangspunkt i en eller anden persons tilstedeværelse eller ikke-tilstedeværelse.

Om ændringsforslagene fra de radikale vil jeg sige, at de er – som meget af det, de radikale går og laver – velmenende og vage. De duer ikke til ret meget, men selvfølgelig vil vi stemme for, at principperne om musikbiblioteker og opsøgende virksomhed skal stå i lovtæksten, hvis vores egne, langt mere præcise forslag bliver forkastet. Vi kan absolut ikke begribe, hvorfor den biblioteksplanlægning, som både socialdemokraterne, det radikale venstre og SF går ind for, ikke må passere amtsrådet for de radikale. Den planlægning af centralbiblioteksfunktionen er strengt nødvendig, og dette ændringslovforslag overlader ansvaret for centralbiblioteksvirksomheden alene til amtsrådene. Derfor kan jeg ikke begribe, at det ikke er vigtigt at få amtsrådene med i biblioteksplanlægningen.

Til sidst vil jeg sige, at det, vi og befolkningen får ud af dette her, hvis vores ændringsforslag falder, bliver en meget tynd og meget skuffende lovændring. De, der har glædet sig over bibliotekernes virksomhed, vækst og væsentlighed i de år, der er gået siden sidste lovændring, i 1964, må gå beskæmmede bort. Sådan svigter man altså et initiativ og nogle ideer, der har betydet glæde, viden, oplevelse og udvikling for mange, mange børn og voksne i dette land og har været et forbillede for bibliotekspolitikere,

befolkning og økonomiske politikere i andre lande.

Om lovforslaget som helhed vil jeg sige, at vi ikke vil kunne stemme for det ved tredje behandling, selv om nogle af de radikales og nogle af ministerens ændringsforslag gør det lidt bedre, end det var oprindeligt.

Poulsen (FP):

Den sidste ærede taler, fru Ingerlise Koefoed, talte om vækst i biblioteksudgifterne, og det har fru Ingerlise Koefoed da ret i. Jeg vil omtale en anden vækst.

Jeg står her med en beretning, »Industriens information til folketingets medlemmer«. Den siger – og det er den forrige regering, det er ikke engang denne her rædselsfulde regering, den omhandler – at hvis ikke folketinget greb ind med nødvendige besparelser, så var den statsgæld, vi ved udgangen af 1982 havde, på 250 mia kr., og den ville på 2 år, til 1984, stige til 500 mia kr. – til 500 mia kr.! Det var den forrige regerings egne beregninger. Og så står den socialdemokratiske ordfører heroppe og forlanger og forlanger og forlanger. Det er jo rystende at høre på, og det er ansvarsløst, sådan at man tager sig til hovedet. Og SFs ordfører kan stå heroppe og snakke om anstændighed og uanstændighed i et skønt sammensurium, men det er uanstændigt over for kommende generationer at fortsætte den fuldstændig vanvittige gældsætning af dette land.

Vi skal tilbage til ændringsforslagene, og dér vil jeg i hvert fald give SFs ordfører ret i, at de radikale er nogle værre nogle at arbejde sammen med, for endelig havde vi en minister, der slet, slet ikke gjorde nok ved biblioteksvæsenet, men dog trods alt havde fattet lidt af det, havde fattet, at nu skulle væksten dæmpes lidt, havde fattet, at det måske ikke var nødvendigt, at alle var bibliotekaruddannede, og at ikke-bibliotekarer og andre også kunne klare det, og havde fattet, at det ikke var nødvendigt med musikbiblioteker og en hel lang række andre ting, og så kommer de radikale med deres »på den ene side og på den anden side«, og nu står vi her ved anden behandling med en lang række ændringsforslag, som så afgjort forringer lovforslaget.

Det skal dog også siges, at det lovforslag, vi har til behandling, trods alt er bedre end det lovforslag, som socialdemokratiet stod

[Poulsgaard]

fadder til, og derfor kan vi støtte en del af de ændringsforslag, som er fremsat af regeringspartierne.

Men vi beklager endnu en gang, at de radikale ikke vil tage medansvar for landets økonomiske situation. Hvis der er nogen i dette land, der har været forkælet, så guderne må sig forbarme, så er det bibliotekarerne, og så er det bibliotekerne. De har haft en vækst, som er fuldstændig ude af trit med alt muligt andet i dette samfund, også ude af trit med den vækst, den enkelte har haft i sin privatøkonomi.

At de radikale i en situation, hvor man godt vil være med til at skære ned for de ældre og for de svage i samfundet, ikke vil være med til at røre noget væsentligt i bibliotekstilskud, det er ikke til at forstå, men det må de radikale jo finde ud af. Vi andre håber stadig væk på, at et folketingsvalg kan få de radikale ud af folketinget, men det kan vi selvfølgelig kun håbe.

Og dette her drejer sig virkelig om biblioteksloven, for de radikale er med til at forringe det hele, de radikale er med til at forringe dette forslag, som slet ikke er godt nok, men hvor ministeren og regeringen trods alt har taget nogle skridt i den rigtige retning. De radikale forringer denne bibliotekslov, så jeg synes nok, det er fortjent at sige et par borgerlige ord til de radikale, selv om man ved, at det er »spildte Guds ord på Balle Lars«.

Som sagt stemmer vi for de fleste af de ændringsforslag, regeringen har stillet. Vi stemmer imod de ændringsforslag, som er stillet af socialdemokratiet og SF. Og vi bliver nok nødt til at stemme for lovforslaget ved tredje behandling, men jeg gør det med ulyst.

Larsen-Ledet (RV):

Ja, håbet beskæmmer ingen, må jeg sige til hr. Poulsgaard. Men jeg er næsten overbevist om, at det radikale venstre bliver længere i folketinget, end fremskridtspartiet og hr. Poulsgaard gør.

Jeg er i hvert fald overbevist om det ansvar, som vi har taget netop for den økonomiske politik, som hr. Poulsgaard var inde på. Det viser i hvert tilfælde, at vi er klar til at tage vores tårn. Vi gør det ud fra den grundholdning, som vi har, og den præger

også vores biblioteks- og vores kulturpolitik, og det må hr. Poulsgaard tage til efterretning.

Den nye bibliotekslov har været omfattet af en betydelig interesse. Regeringens forslag drejede sig fortrinsvis om overgangen til bloktilskud, men under udvalgsarbejdet og ved forhandling med kulturministeren er der sket visse nydannelser i loven, som vi fra radikal side hilser med tilfredshed.

Jeg synes også, der er grund til at takke ministeren for den dygtige måde, hun har behandlet de problemer på, der har været.

Vi lægger vægt på den mulighed, folkebibliotekerne har for information til befolkningen om love og forordninger. Det er rigtigt, at det lovfæstes.

Siden 1965 har folkebibliotekerne med statsrefusion kunnet anskaffe musik til udlån, og der er mange mennesker, der derigennem har lige så stor en kulturoplevelse, som man har igennem litteraturen. Derfor bør folkebibliotekerne også bestræbe sig for at imødekomme det behov.

Folkebibliotekerne har allerede i en vis udstrækning udført opsøgende virksomhed for handicappede. Med vores ændringsforslag ønsker vi i det radikale venstre at pege på, at det arbejde bør fortsættes, og at det bør indgå i den kommunale biblioteksplanlægning. Vi ønsker ikke at angive bestemte former. Vi tror, at dette opsøgende arbejde, denne fjernbetjening af ældre og handicappede, kan foregå på mange forskellige måder, og vi føler os helt overbevist om, at folkebibliotekerne har været med til at sprede megen sol ved dette arbejde.

Bestemmelserne om materialevalget mener vi giver en klar understregning af de krav, der kan stilles til vore biblioteker med hensyn til alsidighed og med hensyn til uafhængighed af politiske og religiøse retninger. Frihed og uafhængighed af bestemte retninger og forpligtelse til at tilbyde læserne en betydelig bredde i bogvalget er for det radikale venstre en grundholdning.

Vi mener principielt, at der bør være heltidsansatte, faguddannede biblioteksledere, men der er et menneskeligt hensyn, der må tages til de nuværende biblioteksledere. Der kan også stadig være grund til at overveje, om der ikke skal være muligheder for at fritage de allermindste kommuner, og der kunne være grund til at overveje, hvor en grænse eventuelt skal trækkes.

[Larsen-Ledet]

Vi vil gerne mellem anden og tredje behandling have det spørgsmål drøftet i udvalget.

Det danske biblioteksvæsen er et stort kulturgode, som vi har en forpligtelse til at sprede ud over hele landet; selv i den fjerneste krog af landet skal man have adgang til disse bibliotekstilbud. Derfor ønsker vi, at der indføres obligatorisk planlægning på folkebiblioteksområdet, således som den siden kommunalreformen har været obligatorisk bl.a. på sygehusområdet, det sociale område og undervisningsområdet. Gennem denne planlægning, som især vil dreje sig om struktur og service, kan der skabes et fyldestgørende grundlag for kommunalbestyrelsernes beslutninger, for virkeliggørelsen af målsætningen og for udbygningen af folkebibliotekerne. Det bør ved planlægningen bl.a. overvejes, hvordan man i de enkelte kommuner bedst kan tilvejebringe en betjening af den ønskede standard, og om det kan nås mest hensigtsmæssigt gennem kommunens eget biblioteksvæsen eller i samarbejde med andre kommuner.

Vi håber, at lovforslaget kan vedtages i denne samling.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Larsen-Ledet talte om, at der skulle tages menneskelige hensyn til de nuværende biblioteksledere på deltidsbibliotekerne, og det synes jeg sådan set er rigtigt, men jeg vil spørge hr. Larsen-Ledet, om han egentlig ikke synes, det er et udmærket hensyn at tage til de mennesker, der meget ofte har et andet job ved siden af deres bibliotekslederjob, at man siger, at inden for en 3-årig periode skal de afløses af faguddannede bibliotekarer. Det er det, vi har foreslået, og dermed mener jeg klart man viser dem det hensyn, at de ved, at de har endnu de tre år, og at de derefter må koncentrere sig om deres hovedjob.

Det, de radikale foreslår, nemlig at der skal ansættes en faguddannet bibliotekar i morgen eller om 25 år, synes jeg i hvert fald ikke er særlig godt. Jeg mener, man burde se på det menneskelige hensyn, der også kan ligge i en ordentlig planlægning, sådan som vi har foreslået det.

(Kort bemærkning).

Larsen-Ledet (RV):

Vi har præsenteret vores opfattelse: at der skal tages menneskelige hensyn. Så spørger fru Ingerlise Koefoed, om det ikke kan være nok med en 3 års frist til mennesker, som har et andet job. Ja, det kommer efter vores opfattelse an på de mennesker. De har selv valgt, de har selv søgt den stilling, som de har ved biblioteksvæsenet. Det kommer an på dem selv, og det kommer an på deres økonomi, og derfor mener vi, der er en rimelig begrundelse for at opretholde det standpunkt, jeg tidligere har givet udtryk for.

Wilhelm (VS):

Jeg kan gøre det meget kort. VS har jo ikke noget egentligt medlem af kulturudvalget og har derfor ikke kunnet tilkendegive sin mening i betænkningen, men vi ville i givet fald have kunnet tilslutte os ord til andet, hvad SFs medlemmer har skrevet i denne betænkning, og kan også stemme på præcis samme måde om ændringsforslagene.

Vi har desværre, må jeg indrømme, ikke haft overskud til at følge dette lovgivningsarbejde nær så tæt, som vi egentlig synes det fortjener, men det er jo undertiden vilkårene for en lille gruppe.

Så vidt jeg hørte fru Ingerlise Koefoeds ordførertale, er vi også fuldstændig enige i alle de betragtninger, hun dér gjorde sig. Der er måske et enkelt punkt. Jeg ville ikke kunne læse ændringsforslag nr. 10 sådan, at der kan være nogen som helst tvivl om, at man, uanset om man laver overenskomst med en anden kommune, er forpligtet til at have biblioteksbetjening i hele sit område. Hvis vi ser, hvad der står i bemærkningerne til det pågældende ændringsforslag, mener jeg ikke, at der kan være nogen tvivl. Men da vi nu alligevel får fornyet udvalgsbehandling, synes jeg, det er udmærket, at spørgsmålet bliver rejst, så vi kan få det afklaret, og sådan at det i hvert fald ikke kan fortolkes af kommunerne på den måde, som fru Ingerlise Koefoed frygtede at det måske kunne blive fortolket nogle steder.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil sige til hr. Wilhelm, at jeg læste det heller ikke forkert. Det tror jeg ikke jeg

[Ingerlise Koefoed]

gjorde. Men da der i udvalget var nogen usikkerhed om formuleringen, og da jeg godt kunne tænke mig, at der var nogle, der gerne ville læse det på den anden måde, så ønsker jeg altså, at det står meget klart, hvad det er, man mener med det.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil blot fremkomme med nogle få bemærkninger vedrørende ændringsforslagene.

Jeg kan bekræfte, som det tidligere er fremgået af debatten, at jeg ønsker at tage ændringsforslag nr. 1 tilbage, idet jeg finder, at man lige så godt kan stemme for ændringsforslag nr. 7; indholdet er præcis det samme. Det er lidt anderledes formuleret, men der er ingen grund til, at man ikke skal samle de flertal, man kan finde, for nogle fornuftige løsninger.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 2 af et flertal, S, SF og RV, kan jeg sige, at det vil vi også stemme for. Vi betragter det ikke som nogen ændring i forhold til i dag. Bibliotekerne informerer om samfundsforhold og giver statslig og kommunal information. Vi betragter det ikke som nogen ændring, men det kan være en meget fornuftig ting at have stående i loven.

Med hensyn til affattelsen af ændringsforslag nr. 10 kan jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, at jeg helt klart i udvalget vil give udtryk for, at det kan formuleres klarere. Man kunne f.eks. skrive: »En kommune kan indgå overenskomst med en anden kommune om hel eller delvis biblioteksbetjening.« Så var formuleringen klar, og så kunne den i hvert fald ikke læses anderledes, end fru Ingerlise Koefoed og jeg er enige om at den skal læses.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 13 fra et mindretal om, at man inden for 3 år skal ansætte faguddannede bibliotekarer og afskedige de mennesker, der gennem årene har udført et glimrende stykke arbejde, må jeg sige, at jeg har svært ved at se, at det er at tage menneskelige hensyn. Det må være således, at man viser det hensyn, at dette skifte først sker ved nybesættelse. Jeg er enig i, at det formodentlig vil give et niveauløft og en kvalitetsforbedring inden for biblioteksvæsenet, men jeg finder, at det er en urimelig fremgangsmåde, at man uden videre – o.k.,

inden for et tidsrum af 3 år – afskediger folk, som har gjort et glimrende stykke arbejde. Derfor må jeg fastholde, at hvis sådan noget skal ske, må det ske ved nybesættelse.

I øvrigt vil jeg gerne sige foreløbig tak for en meget interesseret og engageret udvalgsbehandling.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Inden jeg giver ordet til fru Mette Groes, gør jeg opmærksom på, at ministeren for kulturelle anliggender nu har taget ændringsforslag nr. 1 tilbage. Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslag nr. 1 bortfaldet.

Mette Groes (S):

Jeg vil godt sige til ministeren med hensyn til det med udskiftning af ikke-uddannet personale med uddannet personale, at det skulle da være meget mærkeligt, om man ikke kunne bruge de ikke-uddannede i et så stort væsen som biblioteksvæsenet i den fase, hvor man skiftede ud.

Jeg vil godt sige til hr. Poulsgaard, at jeg ikke kan se, at der er noget som helst forkert i, at vi stiller de betingelser for at gå ind i dette lovgivningsarbejde, vi gør. De er et udtryk for det, vi tidligere selv har foreslået i vores eget bibliotekslovsforslag. Var det sådan, at man syntes, at det af økonomiske grunde kneb med at gå ind for lovgivningen, så var der jo ikke noget forgjort ved at lade være med det.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

For det første vil jeg gerne sige til fru Mette Groes, at der ikke er tale om at få plads til disse mennesker i et stort biblioteksvæsen. Det, vi taler om, er deltidsbiblioteker i små kommuner ude på landet. Det er disse mennesker, der ryger ud, og jeg tør godt vædde på, at disse mennesker ikke bliver ansat i biblioteksvæsenet. Der er måske 3-4 mennesker ansat i biblioteksvæsenet de pågældende steder. Biblioteksvæsenet i kommunen har måske en åbningstid på 15 timer om ugen.

Jeg vil i øvrigt udtrykke min forbløffelse over, at socialdemokratiet i årevis har været ansvarligt for alle de dispensationer, der er

[Ministeren for kulturelle anliggender]

givet på stribe og uden undtagelse i årevis – når det nu er så forfærdeligt, hvad de mennesker har lavet.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Det ville være forfærdeligt at gå ind i et fuldstændig nyt lovgivningskompleks uden at gøre opmærksom på og forlange at få gennemført de betingelser, man hele tiden selv har forestillet sig at man skulle have gennemført i forbindelse med lige præcis de lovændringer.

Poulsgaard (FP):

Ja, hr. Larsen-Ledet, vi må jo så se, hvad vælgerne siger. Vi må jo lade vælgerne afgøre, hvem der skal være længst i folketinget.

Det, jeg bebrejder de radikale, og det, jeg bebrejder socialdemokratiet, er, at selv med de ændringsforslag, der ligger her, og regeringens oprindelige lovforslag har vi stadig væk verdens bedste biblioteksvæsen. Der er ikke et land i verden, der har så flot et biblioteksvæsen, som Danmark har. Vi har et kæmpeunderskud, der accelererer. Vi skærer ned alle mulige steder, men bibliotekerne må der ikke røres ved. De radikale og socialdemokratiet har i fællesskab været med til at føre landet ud i det forfærdelige uføre, vi er i. Nu kommer der nogle beskedne ændringer i den bestående lovgivning for at få rettet op på situationen, og så siger man alligevel nej. Derfor har jeg lyst til at spørge, hvor ansvarligheden er henne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 var taget tilbage.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 76 stemte for, 79 imod.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 31 stemte for, 68 imod; 60 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 78 stemte for, 82 imod.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 30 stemte for, 68 imod; 60 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7–12
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13
forkastedes, idet 78 stemte for, 82 imod.

Ændringsforslag nr. 14–16
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 17
forkastedes, idet 78 stemte for, 82 imod.

Ændringsforslag nr. 18–21 og § 1 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 22 om en ny affattelse af § 2
forkastedes, idet 77 stemte for, 82 imod.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 151:
Forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

(Fremsat 10/2 83. Første behandling 10/3 83. Betænkning 27/5 83).

Der var stillet 17 ændringsforslag i betænkningen.